



תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד גדל

פְּרֶשֶׁת בַּא תשפ"ב

תהיה נורמלי!

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020



פרשת בא תשפ"ב תהיה נורמלי!

אברהמ'ל היה נורא מרוגש! בת דודתו מאמריקה עומדת להתחתן ודוד אנשל העניק כרטיסי טיסה לכל המשפחה מארץ ישראל לכבוד האירוע!

כשהם הגיעו לשדה התעופה, אברהמ'ל, נחום משה וזאבי עזרו במהירות לאבא להוציא את המזוודות מתא המטען והעמיסו אותם על עגלת המזוודות, בזמן שאחותם חיה עזרה לאמא להניח את שבי בעגלה.

כשהם פסעו אל תוך אולם הנוסעים, נחום משה וזאבי לא הפסיקו לדבר על דגמים שונים של מטוסים שהם הכירו. יוני ויעקב מתחו את ידיהם לצדדים כאילו שהם מעופפים.

אברהמ'ל הביט סביב בחוסר נעימות. "די, תפסיקו", הוא אמר. אתם מביישים אותנו!"

לאחר שעברו את הצ'ק-אין, הם התקדמו אל עבר עמדת בידוק ביטחוני. "האם ארזתם את המזוודות בעצמכם?" שאלה הפקידה בחיוך.

"אמא ארזה לי את התיק!" אמר יעקב בהתרגשות. "והיא הכניסה המון כדורי גומי לטיסה!"

"כדורי גומי לטיסה???" שאלה הפקידה בתדהמה.

"כן, היא אמרה שזה טוב לאוזניים שלי כדי שהם לא יכאבו."

אמא הניחה את ידה על מצחה. "כדורי גומי לעיסה, יעקב, הכנסתי מסטיקים לתיק שלך!"

לאחר חיפוש מדוקדק בתיקו של יעקב וחקירת שאלות צולבת לאבא ואמא, הם התקדמו אל עבר השער בו הם אמורים לעבור לטיסה והמתינו שם. חיה ישבה במהירות במושב ריק שמצאה והתחילה לקרא. נחום משה וזאבי הלכו אל החלונות הענקיים להביט דרכו ודנו בהתלהבות בסוגי המטוסים אותם ראו.

אברהמ'ל הביט לכיוון השער. הם היו המשפחה היחידה החרדית, שומרת תורה ומצוות. בעצם, זה היה נראה שהרבה מתוך המשפחות שחיכו שם לא היו יהודיות

כלל! בהתגוררם בירושלים, אברהמ'ל מעולם לא חשב על חזותו החיצונית, אבל עכשיו הוא לא הצליח שלא לחוש נבוך בכך שהוא שונה מכל הסובבים.

"ורוורוורו ורוורוורו!" קרא יוני שהוא רץ סביב אזור השער, מעמיד פנים כאילו הוא טייס במטוס.

"וורוורו וורוורו!" צעק יעקב, ממש מאחוריו.

"אאאאאא!" קראה שבי מהעגלה.

אנשים הביטו אל עבר המהומה וחוסר הנוחות של אברהמ'ל הלך וגבר. נכון שהיו עוד משפחות באולם הנוסעים אך רק משפחתו של אברהמ'ל מנתה כל כך הרבה ילדים. הילדים האחרים שם היו מרותקים כולם למסכי הפלאפונים הם לא קראו, רצו סביב או שוחחו. ואילו שבי היתה היחידה שישבה בעגלה כשהיא צורחת.

אברהמ'ל הרגיש שהוא רצה לשקוע בתוך הרצפה. הוא לא רצה להראות שונה. הוא רצה שמשפחתו תיראה פשוט כמו כל שאר האנשים בשדה התעופה.

"אברהמ'ל, מה אתה עושה?" קראה אבא, ברגע שאברהמ'ל התחיל להכניס את ציצייתו אל תוך מכנסיו.



"אבא, אני לא אוהב להראות שונה מכולם כאן," הסביר אברהמ'ל. "למה לא חבשנו כובעי שמש בכדי להיראות נורמליים?"

"נורמליים?" שאל אבא בתדהמה. "אנחנו האנשים ה-כ-י נורמליים כאן באולם הנוסעים!"

אברהמ'ל הביט באבא בחוסר הבנה.

"אברהמ'ל," אמר אבא. "בפרשת השבוע, משה רבינו אמר לכלל ישראל 'מִשְׁכּוֹ וקָחוּ לָכֶם צֹאן', האם אתה יודע מה זה אומר?"

"שהם צריכים לקחת שה לקרבן פסח?" שאל אברהמ'ל.

"כן," אמר אבא, אבל מה עם המילה 'משכו'? פירוש המילה הזו היא 'למשוך' או 'לגרור'. האם אתה יודע מדוע הוא אמר זאת? מכיוון שהוא לא רצה שבני ישראל ילכו לקנות בסודיות שה עבור הקרבן. משה רבינו אמר ליהודים שעליהם לגרור את השה שלהם ברחבי מצריים. ואז כשהמצרים יראו את העבודה זרה היקרה להם נסחבת ברחובות הם ישאלו ישראל מה קורה כאן. ובני ישראל יענו 'אה, אנחנו הולכים לשחוט את זה לחג שלנו' האם אתה יכול לדמיין את עצמך עושה דבר כזה?

"התורה מלמדת אותנו משהו חשוב. כאשר אנו עושים את מה שאנו אמורים לעשות כיהודים, עלינו לעשות זאת בגאווה ולא להסתיר זאת. אנו עושים את הדברים האלו בגלל שהשם אמר לנו לעשות אותם. וכעת, תאמר לי אתה, מה יותר נורמלי? לעשות את מה שהקדוש ברוך הוא, יוצר ובורא העולם, בכבודו ובעצמו אומר לנו לעשות? או לעשות פשוט את מה שכמה אנשים פשוטים החליטו שצריך להיקרא 'נורמלי', ללא התחשבות במידת הטיפשות הקיימת במה שהם רוצים לעשות?"

אברהמ'ל חייך בביישנות. ואז, לאחר שבריר שניה, הוא משך במהירות את ציציותיו החוצה, ויישר את כיפתו. היה ברור לו לחלוטין שהוא ומשפחתו הם הנורמליים ביותר מבין הנמצאים כאן ולא כל שאר באי שדה התעופה!

שבת שלום ומבורך!